Ikarus - Nohavica, Jarek

dokola se opakuje
A4, A4/G, Hmi, E

A4 A4/G
A je mi z tebe špatně, je mi z tebe ještě hůře,
Hmi
nožík zlomil se mi kdesi v manikúře,
E
obočí si vytrhávám pinzetou,
až budu jako klaun Ferda,
kdo bude chtít, mi úder dá
a já dvoře divadla opiju se s Markétou.

R:
Svobodný jsem jak Ikarus,
z křídel mi kape vosk
a dole bliká Rus,
opodál Evropa
a já jsem pánem svého života,
je sobota,
a dole malé tečky jako lidi,
bílí, černí, žlutí, arabi i židi,
ti, co slepí jsou i ti, co vidí,
navzájem se nenávidí.
Je to tak.
Je to tak. Je to tak.

Ty dny, kdy psával jsem ti třicet esemesek denně,
jsou už pryč, to spíše najdu jehlu v seně,
nežli zbytky kuráže dát se urážet,
studená jsi jak kostka polévkové směsi,
kterou kdosi kdesi za pár korun kupuje si,
a pak pomalinku polyká u garáže.

R:

V kulisách laciného dramatu se těžko zlobit na tátu,
že kapsy nosil obrácené ven
a bez rozdílu všem říkal: Dobrý den.
Těžko jsi mámu kreslil modrým progresem
když noc je výkresem a z dětství si nesem
s Jakubem Arbesem své těžké deprese na chodbě
po plese.

R: